

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הררכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת שמות
שנת תשפ"ה

גליון
צ"א

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

נאוועל מעשיות

האט נאר געדארפט האט ער געבעטן דעם אייבערשטן.

דערציייל פאר די קינדער די מעשה פון דער הייליגער רבי ר' אלימלך זכותו יגן עלינו; ווי דער הייליגער רבי ר' אלימלך האט אמאל געזען ווי זיין אייניקל שלאגט די מאמע, האט ער אנגעהויבן שרייען: **"א מאמע שלאגט מען? א מאמע שלאגט מען?!"** האט אים די באפע געזאגט: **"וואס הייסט? דו האסט מיר דאך אויף געשלאגן ווען דו ביסט געווען א קליין קינד!"** אזי ער געלאפן צום פייער, ער האט אריינגעלייגט זייער הענט אינעם פייער און עס האט זיך פארברענט. זאג נישט פאר די קינדער זיי זאלן עס נאכטון, אבער דערציייל זיי מעשיות פון צדיקים, דאס איז זייער זייער וויכטיג פאר קינדער. קינדער זענען נישט קיין קנעכט פונעם מלמד

זע אז עס זאל זיין א פרייליכע אטמאספער אין פתח, אפילו עס דארף זיין 'דרך ארץ' מיינט עס נישט אז די קינדער זענען מיינע קנעכט, קנעכט זענען מיר פארן אייבערשטן, ווי מען זאגט ביים דאווענען (תפלת בריך שמייה): **"אנא עבדא דקדשא בריך הוא"**, איך בין א קנעכט פארן אייבערשטן, אפילו איך בין יעצט אויפן טראן (פסא מלוכה) איך זיך יעצט אויבן און קען איך נישט טון מיט די קינדער וואס איך וויל און זיך פילן גוט. איך וועל אַנכאַפן אַ ביישפּיל, אז אַ מלמד זאגט: **"מען קען נישט גיין אין בית הכסא אינמיטן פתח"**, און עס מאכט זיך אַ אינגל פּעט צו גיין אין בית הכסא, דאַרף מען צוליגן האַרץ אַפּשׂר דאַרף דער קינד טאַקע אין בית הכסא, פאַרשטייט זיך אז אַ פּתח קען נישט ווערן צעפּאַרן יעדער זאל קומען און גיין אינמיטן לערנען, אבער עס מוז זיין האַרץ צו די קינדער, מען קען נישט פאַרלאַנגען אז אַלעס וואס איך זאג מוז

מעשיות, נאר היינט מאכט מען די מעשיות מיט גו'אישע נעמען, אז דזשעק האט געזאגט פאר דזשאני, דעמאלט איז עס געווען מיט אידישע נעמען.

דערציייל פאר די קינדער מעשיות פון צדיקים

דו האסט נישט וואס צו רעדן צו קינדער?! נעם דער 'גליון היכל הקודש', נעם דער 'שטעטל בלעטל', נעם א 'שיחות מוהרא"ש', און צייכן זיך אן מעשיות וואס דו גייסט דערצייילן פאר די קינדער.

דערציייל פאר די קינדער די מעשה פונעם הייליגן בעל שם טוב זכותו יגן עלינו; אז דער הייליגער בעל שם טוב איז געבוירן געווארן צו אלטע עלטערן, זיין פאטער רבי אליעזר איז אלט געווען הונדערט יאר און זיין מאמע שרה איז שוין אויף געווען זייער אלט; זיין מאמע איז נפטר געווארן גלייך ווען זי האט געבוירן דעם הייליג קינד ישראל, שפעטער ווען דער בעל שם טוב איז אלט געווען פינף יאר האט אים זיין טאטע גערופן צו זיך און אים געזאגט בזה הלשון: **"ישראל! איך גיי יעצט אוועק פון די וועלט, פדרך כל הארץ, געדענק אבער אז דו ביסט גיינמאל נישט אליין, דער אייבערשטער איז מיט דיר, ביי דיר און נעבן דיר - זאלסט נישט מורא האבן פון קיינעם"**, און מיט די ווערטער איז ער נפטר געווארן. דער בעל שם טוב איז אויסגעוואקסן איינער אליין אין א גרויסע וועלט, אבער ער האט שטענדיג געדענקט זיין טאטע'ס לעצטע ווערטער: **"געדענק, דו ביסט גיינמאל נישט אליין, דער אייבערשטער איז מיט דיר, ביי דיר און נעבן דיר - זאלסט נישט מורא האבן פון קיינעם"**; מיט די ווערטער האט ער געלעבט און האט דאס אויסגעפירט למעשה, וואס ער

מיטן אייבערשטנס הילף ברענגען מיר איך דעם צווייטן חלק פון א שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר מחנכים, פרשת וירא שנת תשפ"ד לפרט קטן.

נישט דערצייילן פאר קינדער נארישקייטן

טייערע מלמדים, לייגט אריין אין די קינדער 'אמונה', רעדט נישט צו די קינדער קיין נארישקייטן.

עס זענען דא מלמדים וואס האבן נישט וואס צו פארקויפן פאר די קינדער, רעדן זיי שטוהתים, הויזל בויזל. ווען איך בין געווען א קינד האב איך געהאט א מלמד וואס האט אונז דערצייילט א מעשה פון 'שלישה אחים', די מעשה איז נישט געשטויגן און נישט געפליגן, איך געדענק נישט פינקטליך די מעשה, אבער אביסל געדענק איך אז עס רעדט זיך פון דריי ברידער וואס זענען געגאנגען אין וואלד, דארט איז געווען א הייל מיט עקדיסן מיט ברענענדיגע שלענג, עס רעדט זיך אויף פון קבר דוד המלך, און אינמיטן די מעשה דערצייילט מען 'אויב מען קוקט אויף די לבנה קען מען אנהייבן קריכן אויף די לבנה'...

די מעשה האט מיר אריינגעברענגט אין אזא שרעק, איך פלעג וויינען ביינאכט אין פעט פון פחד, איך האב געזאגט פאר מיינ מאמע: **"מאמי מאך צו די פארהאנג, ווייל די לבנה קוקט אויף מיר און איך קוק אויף די לבנה..."** איך האב נישט געקענט איינשלאפן אין מיינ פעט, איך האב געמוזט שלאפן אויף א מאטראץ נעבן מיינ מאמעס פעט אויף דער ערד. די מעשה שטייט באשריבן אין א דיקע בוך, די מעשה האט א מענטש געבאקן...

היינט זענען אויך דא געבאקענע

ליב האבן די ארבעט

האט מיט קינדער, סיי ביי די אינגלעך און סיי ביי די מיידלעך, איז די העכסטע זאך, די הייליגסטע זאך, עס איז נישטא אין דער וועלט א זאך וואס איז מער הייליגער פון דעם!

ליידער אין די וועלט איז איינער וואס ארבעט מיט קינדער א' נעבעך. ווער ארבעט מיט קינדער? איינער וואס האט שוין פֿרוברט אלע סארט ביזנעס און עס איז אים נישט געגאנגען, דער ווערט א מלמד, אדער א ווייבל וואס דער מאן ברענגט נישט אהיים קיין ברויט צום טיש, שלעפט זי זיך ארויס צו זיין אין שולע מיט קינדער, אבער ביים הייליגן רבי'ן איז אנדערש; מוהרא"ש זכרונו לברכה האט געשריבן אסאך ספרים און קונטרסים איבער דאס גרויסקייט פון זיין א מלמד און א מחנך סיי ביי אינגלעך און סיי ביי מיידלעך, אז עס איז נישטא קיין הייליגערע זאך פון דעם.

טייערע טייערע מחנכים; איך געב דעם שיעור אין וויליאמסבורג אבער דער שיעור גייט מיט'ן אייבערשטן'ס הילף ארויפגיין אויפן האטליין 'קול ברסלב', אז אלע מלמדים און לערערנים פון אונזער מוסד זאלן דאס אויסהערן. געלויבט דער אייבערשטער אז מיר האבן שוין א חדר אין וויליאמסבורג, אין קרית יואל, אין שטעטל, אין ירושלים, אין בני ברק און אין טבריה, און א 'בית פיגא' שולע אין וויליאמסבורג, אין קרית יואל, אין שטעטל, אין ירושלים, און מיטן אייבערשטן'ס הילף גייען מיר געצט עפענען א 'בית פיגא' אין טבריה. זאלט עטץ וויסן אז דאס איז א מוראדיגע זכיה, אז אונזער צייט, מח און כח גייט אנוועק פאר אזא הייליגע ארבעט.

יעדע וואך וועט מען רעדן פון נאך א נקודה

איך האף מיט'ן אייבערשטן'ס הילף ענק צו געבן איין מאל א וואך א שמועס מיט עצות און חיזוק, יעדע וואך וועלן מיר רעדן פון שיינע נקודות, און די אלע זאכן וואס מיר רעדן פארלאנג איך פון אלע וואס זענען מלמדים און לערערנים ביי אונז אין מוסד.

ווער קען ארבעטן ביי אונז אין מוסד?

דער נקודה וואס מיר גייען רעדן די וואך איז: מען קען נאר ארבעטן מיט קינדער אויב מען האט ליב די סארט ארבעט!

אין סיי וועלכע ארבעט וואס א מענטש ארבעט, צי איז עס אין א אפיס אדער אין א ווערהאוז, פעלט נישט אויס דער מענטש זאל ליב האבן זיין ארבעט, מען קען ארבעטן אויף

מעשיות, איך נעם זיך דאס אויס מיט יעדן וואס קומט ארבעטן אין אונזער מוסד.

עס איז דאך אידישע קינדערלעך, מייען קינדערלעך, איך בין נישט געקומען דא פאר פֿרנסה, צו באקומען טיפס, כבוד, אדער צו פֿירן א מלוכה; 'איך' בין גארנישט - דער אייבערשטער איז דא!

די מלמדים זאלן זיך מחזק זיין צוזאמען

עס איז פֿדאי די מלמדים זאלן מאכן 'שיחות חברים' צווישן זיך, די מלמדים פון איבעראל, פון שטעטל, וויליאמסבורג, קרית יואל, טבריה און ירושלים זאלן זיך איבער געבן איינער דעם אנדערן חיזוק און עצות אין הינדער.

אייננעמען אלע מלמדים

ברוך השם היינט זענען שוין דא מלמדים אין אלע מוסדות וואס הערן זיך צו די חיזוק פון הייליגן רבי'ן. דאס איז דאך אונזער ציל, אז אלע מלמדים זאלן מחנך זיין די קינדער דעם רבינ'ס דיבורים, און אזוי וועלן מיר קענען ברענגען די גאולה. די קומענדיגע דור וועט אויפֿוואקסן מיט א שטארקע אמונה אז עס איז דא א באשעפער אויף דער וועלט, און קיינער וועט שוין גארנישט דארפן קיין הילף, ווייל אז מען לעבט מיט דעם אז עס איז דא א באשעפער אויף דער וועלט און דער אייבערשטער היט מיר, איז מען באפֿרייט פון אלע פחדים און ענקזייטע.

איך וועל דא ענדיגן דעם שיעור, ווייל איך ווייס אז מען געבט ענק צו הערן דעם שיעור ביי הפסקה, איך וויל ענק נישט אויפהאלטן צו לאנג און אנוועקנעמען פון ענקער צייט.

טייערע מלמדים, איך האב ענק זייער ליב; דער אייבערשטער זאל העלפן, עטץ זאלטס האבן הצלחה און סייעמא דשמאי, אמן.

ליב האבן די ארבעט

מיט'ן אייבערשטן'ס הילף ברענגען מיר אייך דעם ערשטן חלק פון א שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר מחנכים, פרשת בראשית שנת תשפ"ד לפרט קטן, אין וויליאמסבורג יע"א

מלומדות איז די הייליגסטע ארבעט!

געלויבט דער אייבערשטער אז מיר קענען אנוועקגעבן אונזער כח און צייט פאר גוטע זאכן.

צו זיין א מלמד, א מחנך און ארבעט וואס

יעדער אויספאלגן אן קיין אויסנאם.

מען קען נישט פאטשן יעדן טאג

מען דארף זיין שטרענג מיט דעם אז קינדער קענען נישט רעדן אין פתה, מען דארף אבער וויסן אז מען קען נישט א גאנצן טאג זאגן נאכאמאל און נאכאמאל פאר די קינדער: "מען טאר נישט רעדן ווען דער רבי רעדט"; מען קען נישט א גאנצן טאג פֿארהאלטן קינדער.

לעת עתה בין איך דער מנהל אין וויליאמסבורג, זייט דער מנהל האט זיך ארויסגעצויגן אין שטעטל, און די מלמדים שיקן צו מיר קינדער וואס מען דארף זיי פֿארהאלטן וכו', ווען איך זע ווי א מלמד שיקט צופיל מאל קינדער קלינגען דער בעל (גלאק) ביי מיין אפיס, קלינג איך זיי נישט צוריק, ווייל וויפיל מאל קען איך זאגן פאר קינדער: "זאל איך רופן דיין טאטע?" און דא קען מען אמאל רופן א מנהל צו געבן א פאטש ווען א קינד איז נישט דרף ארץ'דיג, אבער דאס קען זיין איין מאל אין צוויי דריי חדשים, מען קען נישט מער פון דעם; מען קען נישט פאטשן און פאטשן יעדן טאג.

פאר א קינד דארף מען איבערזאגן נאכאמאל און נאכאמאל

א מלמד האט צוויי ברירות ווי אזוי צו פֿירן זיין פתה, אדער קען ער א גאנצן טאג פֿארהאלטן די קינדער: "איך האב ענק שוין אזויפיל מאל געזאגט ווען די בעל קלינגט מוז יעדער זיין אויפֿן פלאץ!" אדער קען ער אויפלעבן די קינדער, כסדר חז"ל: "ברוך השם עס זענען גוטע קינדער, מחיה'דיגע קינדער".

וואס ביסטו אזוי ברוגז אז דו דארפסט איבער זאגן א זאך נאכאמאל און נאכאמאל? עס איז דאך קינדער, אזוי זענען קינדער! ביי מיר אינדערהיים דארף איך אויך יעדע נאכט איבער זאגן נאכאמאל און נאכאמאל די זעלבע פאר ווערטער: "מען מוז אריינגיין אין בעט", עס איז גארנישט אז מען דארף עס איבער זאגן אזויפיל מאל, ווייל עס איז קינדער.

אריינלייגן אין די קינדער יראת שמים

לייגט אריין אין די קינדער יראת שמים, לייגט אריין אין די קינדער אז עס איז דא א באשעפער אויף דער וועלט, זינג מיט זיי ניגונים פונעם אייבערשטן, און דערצייל פאר די קינדער נאר מעשיות פון צדיקים, נישט קיין נאוועל מעשיות. איך לאז נישט דערציילן אין חדר און אין שולע נאוועל

ליב האבן די ארבעט

ישיבה נאך קיינמאל נישט באקומען קיין געהאלט, זאג איך: "איך ווער נישט באצאלט? אונדאי ווער איך באצאלט!" פֿרעגט מען מיר: "וויפיל באצאלט מען?" זאג איך: "אין נומערן קען מען מיר נישט באצאלן, די אפיס געבט מיר נישט קיין ענוועלאפ (קאנווערט) מיט געלט, פארנוואס? ווייל מען קען מיר נישט באצאלן, וויפיל געלט זאל מען מיר באצאלן? אז מען וועט מיר געבן א טשעק פון טויזנט דאלער אדער צוויי טויזנט דאלער, מאכט מען חוץ פון מיר... איך ארבעט פאר די גרויסע נומערן, דער רבי צאלט צוריק אלעס וואס מען דארף, נחת פון די קינדער, שלום בית, און שכל ווי אזוי צו לעבן".

די זעלבע זאך זאג איך ענק, אלע מלמדים און אלע מחנכים פון די מוסד באקומען געהאלט ברוך השם, אבער עס איז נישט קיין געהאלט וואס מען קען מיט דעם לעבן, עס איז ניטאמאל גענוג זיך צו קענען קויפן עסן אויף מיטאג, עס איז שוואכע געלט, שוואך באצאלט, אבער דער רבי באצאלט, אז מען איז משמש דעם הייליגן רבי'ן, מען העלפט ארויס מיט א שמחה וואס עס פעלט אויס אין חדר און אין שולע, ווערט מען באצאלט מיט גרויסע זאכן.

המשך פונעם שיעור וועט קומען מיטן אייבערשטנס הילף קומענדיגע וואך

שוין אינעם קינד'ס הארץ פארן גאנצן לעבן. מילא אז מען פארשעמט אן ערוואקסענער מענטש ווייסט ער שוין אז עס געשעט גארנישט ווען איינער זאגט מיר עפעס, אבער קינדער זענען אנדערש, א קינד קוקט ארויף אויף זיין מלמד און אויב ער שפירט אז 'מיין רבי האט מיר נישט ליב', אדער ער הערט פון זיין מלמד אז ער גייט פלאקערן אין גיהנום, אפילו דער מלמד האט עס נישט געזאגט נאר ער האט אזוי פארשטאנען פון זיינע ווערטער, וועט דאס אים חס ושלום שעדיגן פארן לעבן.

דער רבי באצאלט א גוטע פרייז!

ובכן בעט איך ענק טייערע מלמדים און מחנכים סיי פון תלמוד תורה און סיי פון בית פיגא, מאכט זיך א חשבון צי עטץ 'ווילטס' דעם ארבעט; מען צאלט ענק נישט קיין סאך געלט, אבער עטץ ווערטס באצאלט גאר אסאך ווייל אז מען ארבעט פארן רבי'ן, מען איז משמש דעם רבי'ן, באצאלט דער רבי זייער אסאך.

איך האב אסאך מאל וואס מענטשן פֿרעגן מיר: "איך הער זאגן אז דו ארבעטסט אין ישיבה אומזיסט?" איך ענטפער צוריק: "וואס? איך ארבעט אומזיסט? דו קענסט מיר פאר זאג נאר איך זאל ארבעטן אומזיסט?!" פֿרעגט מען מיר צוריק: "וואס הייסט? די בחורים פון ישיבה זאגן מיר, שוין זעכצן יאר - זייט די ישיבה שטייט, האט דער ראש

א פלאץ אפילו מען האט נישט ליב די סארט ארבעט. אזוי ווי מען קען הערן מענטשן שמועסן צווישן זיך: "איך האב נישט ליב מיין דזשאב", "איך האב נישט ליב מיין בעל הבית", "איך האב פיינט מיין ארבעט". עס איז נישט משנה, צי איך האב יא ליב מיין דזשאב אדער נישט ליב מיין דזשאב, דער עיקר איז אז איך גיי ארבעטן ווייל איך דארף אהיים פֿרענגען פֿעריאל (געהאלט), איך דארף אראפלייגן אינדערהיים ברויט אויפן טיש.

קיינער וויל נישט ארבעטן, קיינער זוכט נישט צו ארבעטן, א טאג וואס איז דא א חאגע, פרייען זיך אלע אז מען קען בלייבן אין בעט, מען דארף נישט גיין ארבעטן, אויך ווען עס שנייט אינדרויסן פרייען זיך די קינדער אז עס איז נישטא קיין חדר, און אויך די ארבעטער אז היינט דארף מען נישט גיין ארבעטן ווייל די שטאט איז אפגעשפארט.

דאס אלעס איז ביי וועלטליכע ארבעט, אבער ווען עס קומט צו ארבעטן מיט אידישע נשמות, מיט טייערע אידישע קינדער, טאר נישט זיין אזוי, מען דארף ליב האבן די ארבעט, נאר מיט דעם תנאי קען מען אננעמען דעם ארבעט, אין אמעריקע רופט מען עס: "איך לאוו (האב ליב) מיין ארבעט". אויב מען האט נישט ליב צו ארבעטן מיט קינדער קען עס זיין א סכנה פאר די קינדער, ווייל אז מען איז נישט אין א גוטע גוסטע, קען מען מיטן מויל געבן א שטעק פאר א קינד און דער לאך בלייבט

בריוון פון חינוך
פונעם ראש ישיבה שליט"א

ווי אזוי קען מען זאגן אז מען טאר נישט שלאגן קינדער?

שאַלָה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געזען א בריוו וואס דער ראש ישיבה שליט"א שרייבט איבער נישט שלאגן קינדער, אבער פון צווייטע זייט זעט מען אין די גמרא (בכורות מז) אז עס איז געווען א מלמד וואס פלעגט שלאגן די קינדער גאר שטארק, ביז צום טויט, און דערפאר האט אים רב אחא אוועקגענומען די מלמדות, אבער רבינא האט אים צוריק געשטעלט ווייל עס איז נישט געווען א צווייטער מלמד וואס זאל אזוי גוט לערנען מיט די קינדער. דאס הייסט אז אפילו ער האט ממש גערצח'ט די קינדער, האט מען

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת ויקהל-פקודי - החדש, מברכים ניסן, כ"ח אדר, שנת תשפ"א לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

דו פֿרעגסט זייער גוט, ווי קען מען זאגן 'נישט שלאגן קינדער' ווען שלמה המלך זאגט (משלי יג, כד): "חושף שבטו", דער וואס נעמט אַוועק דעם שטעקן פון זיין זון, "שוגא בנו", דער האט פיינט זיין זון, "נאהבו", און דער וואס ליבט זיין זון,

"שחרו מוסר", געבט אים שטענדיג מוסר; פרעגן די הייליגע חכמים (לקוט משלי, רמז תתקנ; מדרש משלי, יג): איז דען דא א טאטע וואס זאל פיינט האבן זיין קינד? "אלא מתוך שאין מוכיחו על התורה והחכמה ודרך ארץ, עתיד לשנאתו", נאר אז מען מוסר'ט נישט דאס קינד וועט ער נישט לערנען, נישט דאווענען און נישט האבן קיין גוטע מידות, וועט ער אים ביים סוף פיינט האבן, "אבל אם מוכיחו", אבער דער טאטע וואס מוסר'ט יא, "נעשה אהבו", וועט ביים סוף ליב האבן זיינע קינדער, אזוי ווי עס שטייט: "ואהבו שחרו מוסר"; איז דאך געדרינגען אז מען דארף יא לכאורה שלאגן קינדער!

די קשיא האט מען אמאל געפרעגט דעם הייליגן רבי נתן; עס שטייט דאך קלאר (משלי יג, כד): "חושף שבטו", דער וואס נעמט אנוועק זיין שטעקן, "שונא בנו", וועט פיינט האבן זיין זון, ווייל אז ער שטראפט אים נישט - וועט ער ארויסגיין לתרבות רעה! האט רבי נתן געענטפערט: "עס שטייט נישט אין פסוק 'מען זאל שלאגן', עס שטייט 'מען זאל האבן א שטעקן'; מען זאל ווייזן דעם שטעקן פאר'ן קינד וועט ער שוין פון דעם זיך טוישן צום גוטן, מען דארף נישט דעם שטעקן צו שלאגן, עס איז גענוג דאס ווייזן ער זאל מורא האבן און גיין אויפ'ן גוטן וועג".

חס ושלום צו זאגן אז מען רייסט אויס אן הלכה; אדרבה, נעם די מי און קוק ווי אזוי מען פסק'נט, עס איז אן הלכה מפורשת (שלחן ערוך הרב יורה דעה, הלכות תלמוד תורה פרק א, סעיף יג): "תינוק שאינו רוצה לקרות", א קינד וואס וויל נישט לערנען, "לא יפה אותו המלמד מכת אכזרי", זאל דער מלמד אים נישט שלאגן מערדעליכע

קלעפ, "לפיקך לא יפהו בשוטים ולא במקל", דעריבער טאר א מלמד נישט שלאגן מיט קיין שטעקן, "אלא ברצועה קטנה", נאר מיט א קליינע שיף בענדל, "אם קורא, קורא", אויב וועט ער לערנען וועט ער לערנען, "ואם אינו קורא בהפאה זו", און אויב וועט ער נאכאלץ נישט וועלן לערנען, "היה יושב פך עם חבריו, להיות להם לחברה", זאל ער אים לאזן זיצן מיט די חברים, "וסופו אפשר יתן לבו", און שפעטער וועט ער זיך אפשר מיטכאפן מיט זיי.

איז דאך קלאר די הלכה אז מען טאר נישט שלאגן קיין קינדער, נאר מיט א בענדל זיי אויפנוועקן זיי זאלן מיט האלטן; פארקערט, מען טאר נישט שלאגן; די הלכה איז (שם): "ומלמד תינוקות החובט יותר מדאי", א מלמד וואס שלאגט מער וויפיל ער מעג, "מעבירין אותו", מאכט מען אים אויס מלמד, "והוא עובר בלא תעשה פי מאחר שמפה שלא ברשות הרי זה כמכה אחד משאר ישראל", ער איז עובר אויף א לאו, עס איז אזוי ווי ער שלאגט א צווייטן איד.

דער מציאות איז אז די אלע וואס שלאגן און פאטשן - דאס קומט פון ווייניג געדולד אדער פון נישט זיין איבערגעטראכט צוליב אנגעצויגנקייט. אין די פעלער וואס מען דארף שוין יא געבן א פעטשן פאר א קינד, ווען ער פירט זיך מיט חוצפה אדער ווען ער טוט ספנה'דיגע זאכן, דארף דאס זיין זייער איבערגעטראכט. מיט גרויס ישוב הדעת, אן קיין פארלויירנקייט. ווען מען שלאגט פון פארלויירנקייט אדער פון פעס - איז דאס בכלל נישט קיין חינוך; אפילו מען רעדט זיך איין בשעת מעשה אז דאס איז חינוך, דארף מען וויסן אז דאס איז נישט קיין חינוך, נאר די פעס און

די גערונן רעדן איין דעם מענטש יעצט דארף מען שלאגן, יעצט דארף מען פראסקענען.

עלטערן און מלמדים וואס ווילן מצליח זיין מיט די קינדער, מיט די תלמידים - דארפן גיסן טרערן טאג און נאכט, זיך בעטן ביים אייבערשטן אז די קינדער זאלן זיין ערליך, די קינדער זאלן אויסוואקסן תלמידי חכמים, גיין אין די וועגן פון צדיקים.

מוהרא"ש האט דערציילט אז אמאל איז א איד געקומען צום הייליגן חפץ חיים זכותו גגן עלינו און ער האט אים געבעטן א ברכה אויף גוטע קינדער, האט דער הייליגער חפץ חיים גענומען א תהלים וואס איז געווען אויפגעבלאזן פון נאסקייט, ער האט דאס געוויזן פאר דעם איד און אים געזאגט: "זעסט? דאס איז דער תהלים פון מיין מאמע עליה השלום וואו זי פלעגט יעדן טאג וויינען אז זי זאל האבן גוטע קינדער, אזוי איז מען זוכה צו גוטע קינדער".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת ויקרא תשפ"א)

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך

פון דער ראש ישיבה שליט"א

אויף קול ברסלב

דרוקט: 1-2-4-2

- שמעו ותחי נפשכם -

צו באקומען וועבסליד דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (פרוייען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך
212-444-9191 / 845-351-0910
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370